

Op de markt is je gulden een daalder waard.

Op de markt is je gulden een daalder waard. Of dat bij euro's ook nog geldt, weet ik niet en of dit gezegde ten grondslag ligt aan het succes van de markt, is ons niet bekend. Wat wij wel weten is dat het omgekeerde het geval lijkt voor de organisatie van de markt. Jaarlijks moet de gemeenteraad een besluit nemen over de aanpassing van de tarieven voor de markt. Keer op keer wordt in de toelichting aangegeven dat de markten niet kostendekkend zijn, dat de marktkooplui in Berkel en Rodenrijs meebetalen aan de markten in Bleiswijk en Bergschenhoek en dat de gemeente het resterende financiële gat dicht.

Wat is een markt?

Van Dale omschrijft de markt als een plein of publieke plaats voor koop en verkoop en als een bijeenkomst voor koop en verkoop. Beide definities zijn van toepassing op de weekmarkt. Maar wat maakt een markt tot een markt? Is dat het aantal kramen, de sfeer, het aantal bezoekers, het aanbod, of de gemeentelijke verordening die het fenomeen markt officieel maakt? In onze gemeente lijkt het laatste de verklaring voor de weekmarkten te zijn: zonder verordening en bijbehorende marktтарieven, geen weekmarkt. Wij vragen ons af of dat zo is.

In eerdere jaren hebben de kooplui uit Berkel en Rodenrijs kritische vragen gesteld over de hoogte van de tarieven en over het waarom van hun bijdrage aan de levensvatbaarheid van de markten in de beide andere kernen. Differentiatie in tarieven is blijikbaar voor de marktkooplui niet de enige drijfveer, want de markt in Berkel en Rodenrijs floreert en kent een wachtlijst, ondanks de hoge tarieven voor deze kern.

Voor ons blijft daarnaast de vraag naar de noodzaak van gemeentelijke 'subsidie' voor een commerciële activiteit. Ook bleven onze bedenkingen bij de rol en inzet van de marktmeester. Op zich natuurlijk geen probleem wanneer de gemeente de voorwaarden schept voor een aantrekkelijke weekmarkt in elke kern. Maar dat de gemeente daarin de trekker is, is ons inziens niet logisch.

Daarom stelden we bij de behandeling van het raadsvoorstel in de commissie voor om de markten in Bergschenhoek en Bleiswijk te organiseren via de standplaatsen-regeling. De marktkooplui blijven welkom, maar zorgen voor zichzelf. De tussenkomst van de gemeente is tot een minimum beperkt. Belangrijkste verschil is dat er geen houten kramen worden neergezet, maar dat alle marktkooplui voor hun eigen 'kraam' moeten zorgen en dat ze hun rotzooi aan het einde van de dag zelf mee moeten nemen of moeten opruimen.

De portefeuillehouder zag het echter niet zo zitten. Bij 3 kramen moet je reguleren vond hij: er komt gedoe over de toegewezen plek, etc. Hij kon ons met dit argument echter niet overtuigen. En daarom dienden we -tot zijn verrassing- tijdens de raadsvergadering van 5 juli alsnog een voorstel in om anders te besluiten, met als doel de markten in de drie kernen te behouden, maar goedkoper te organiseren.

Toen het voorstel een meerderheid leek te behalen, koos de portefeuillehouder de spreekwoordelijke eieren voor zijn geld. Hij nam het voorstel terug voor nadere bestudering van mogelijkheden voor goedkoper organiseren van de markt.

Wat ons betreft is dat dan niet alleen een papieren studie en een gesprekje met de marktcommissie, maar ook een overleg met de winkeliersverenigingen in de kernen. Een aantrekkelijk centrum is immers niet alleen een zaak voor de lokale overheid. Als de wekelijkse markt daarin een cruciale rol speelt is, is de rol van de winkeliersvereniging daarbij onmiskenbaar relevant. Misschien zelfs wel financieel.

Voor niets gaat immers alleen de zon nog op.